

каждъ опова, място и, що да видятъ едно злочесто момиче стои свързано на върбъ-тъ приблидило и черно като въгленъ. Горко-то! бъше изедено отъ комари-тъ; то сявиждаше навъзрасть около 16—17 г.

Желе и Никола, втръщени доближаватъ и, като отрѣзватъ вѫжие-то, съ кое бъше свързано, изведъжъ мъртвій трупъ пада на земј-тъ! Сега двамата уплашени, хванахъ да мислятъ да не е това момиче Станка, коѫ-то тъ отиватъ да избавятъ живъ. Нъ, спорѣдъ както имъ бѣхъ приказали за неѫ, мъртво-то никакъ не мязаше да е тя; защо-то Станкыны-тъ дрѣхъ били съвсѣмъ другояче, т. е. вълненъ сукманецъ, напъстренъ по полы-тъ съ червеножълти и отъ сѣкакъвъ цвѣтъ подшиты бѣлки, кои-то ся трухвило на селенки-тъ по нѣкои мяста въ Българій, и повече въ Тракій, отдѣто били прѣселени и Станкыны-тъ родители, А мъртво-то имаше платненъ заушка и късо кавадче, *) прибрадено съ моминъ (ченберъ) и пр.

Слѣдъ това не имъ оставаше друго, освѣни да скажатъ мъртво-то тѣло и да си отидѣтъ на пѣтя.

*) Заушка-та е плать отъ памучно, що ся опасва отподеръ; а кавадче-то е къса до поеса дрѣшка, назована по Турски Салтамарка. Такива дрѣхъ носятъ въ Шюменско Провадиско, Ени-пазарско и другадѣ.